

hvad der foreslaas her i dette Lovforslag, ikke kan gaa an. Jeg vil haabe, at denne Anvisning, som jeg synes ikke er til at misforstaa, maa virke saaledes paa Kommunalbestyrelsen her i København, at den gør, hvad den hidtil har manglet Mod til at gøre, Ende paa dette mislige Forhold. Jeg ved ikke, hvad det er, den hidtil har manglet, om det er Villie eller Evne, den har manglet, men jeg antager, at den har manglet Mod. Men hvis den nu ikke gør Ende herpaa, maa det vist være af Mangel paa Villie.

Om Forslaget skal jeg ellers ikke udtale mig videre i Enkelthederne. Men der er i hele dette gode demokratiske Stykke Hvergarn en liden kostelig Guldtraad, som uden Skade for den øvrige Væv kunde drages ud deraf og formes til en fin og smuk lille Lov. Det er Bestemmelsen om Kvinders Valgret og Valgbarhed. Jeg ser ikke rettere end, at hvad der vedrører dette Punkt, maa uanset Lovforslagets øvrige Skæbne kunne blive gennemført, saaledes at selv om der ikke i denne Samling kommer noget som helst andet ud af de forestaaende Forhandlinger, maatte alle Partier eller Retninger i Rigsdagen kunne blive enige om at fremme en saadan lille Lov særskilt og bringe den som Morgengave til de danske Kvinder i Anledning af — skulle vi sige — det ny Aarhundrede. Jeg vil ønske, at man med fuld Honnør fra alle Sider vil være med til om fornødent at udskille denne Bestemmelse fra det øvrige Lovforslag og føre den frelst gennem begge Tings Skærsild. Det har glædet mig, at dette Punkt i det foreliggende Forslag hidtil ikke har medført nogen egentlig Diskussion. Det er kun blevet ganske kort berørt fra forskellige Sider, men der har ikke vist sig nogen Uenighed derom. Jeg vil endogsaa i høj Grad anbefale, at Diskussionen derom bliver kort. Jeg vil ikke sige et eneste Ord til Forsvar for Kvinders Valgret og Valgbarhed, thi saa vilde jeg komme til at sige en hel Række Ting, som jeg regner for saa selvfølgelige Sandheder, at jeg alene af denne Grund ikke vilde udbrede mig videre derom. Men jeg vilde navnlig gerne have, at Diskussionen ikke blev vidtløftig, for at den ikke skulde strejfe ind paa dette Punkt: hvilke Partier ville faa Gavn af Kvindernes Valgret? Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) strejfede det et ganske kort Øjeblik i Gaar. Han mente, at med den Begrænsning, som Kvindernes Valgret vilde faa efter det foreliggende Lovforslag, vilde

det blive de konservative Partier, som fik Gavn deraf, og derfor forudsatte han, at Højre netop vilde være ivrig for denue Bestemmelse. For at betage det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds enhver Mistanke om, at jeg taler ud fra saa egennyttige Motiver, vil jeg tilføje, at jeg for mit Vedkommende ønsker Kvindernes Valgret udvidet saaledes, som det blev antydnet i Gaar af det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro), og saaledes som det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds vistnok vil være tilfreds med. Jeg antager da, at ogsaa det ærede Medlem vil se, at det i saa Fald ikke kan være saa rent egennyttige Bevæggrunde, jeg her ledes af. Jeg vilde nødig have, at det skulde ske her i dette Ting, som er sket andetsteds. Jeg har saaledes med Gysen læst i Bladene, at en norsk Røst, oven i Købet en stærk og mægtig Røst, har sagt ovre i Randers for nylig, at havde han og hans Venner vidst, hvorledes de norske Kvinder vilde have brugt deres Valgret, skulde de aldrig i deres Dage have faaet den. Den Slags Udtalelser haaber jeg ikke vil fremkomme hverken hernede eller i det andet Ting.

Saa vil jeg endelig slutte med at sige, at jeg er enig med den ærede Ordfører for Højremindretallet deri, at der for vor Skyld ikke er Grund til at forlænge Forhandlingerne her i dette Ting. Hvis man foretrækker, at denne Sag passerer uden Udvalgs Nedsættelse, saa for os gerne. Vi ville finde os nogenlunde tilfredse med at udgyde nogle Skaaler af vor Veltalenhed over dette Lovforslag og sende det til det andet Ting og der lade Partierne forliges om det, som de ere Venner til.

Blumme: Som de fleste andre ærede Talere vil jeg ønske den højtærede Minister til Lykke med Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, og haaber, at Lovforslaget maa have Lykke til at gaa hurtigt igennem Rigsdagen. Egentlig talte jeg jo alle Talere, undtagen den sidste, udtalt sig med Velvillie om Forslaget. Selv det ærede Medlem, der først talte paa Højres Vegne, indrømmede jo, at Tiden maatte være inde til at tage Sagen op til Drøftelse, og hans Indvendinger derimod forekom mig for Resten egentlig udtalt mere fra et partipolitisk Standpunkt end som personlig mente. Han talte paa sit Partis Vegne, men han talte ogsaa samtidig paa de højstbeskattedes Vegne. Der er vel ikke mange blandt dem, der have talt under disse Forhandlinger, der egentlig høre